

7 adolescents ens expliquen com està afectant les seves relacions amoroses el confinament [VOL.5]

Des que va començar el confinament, que moltes parelles o persones que estaven començant a sortir no s'han vist. **És per això que us vam demanar de quina manera estava afectant les vostres relacions aquesta situació. A continuació recollim algunes de les experiències que ens heu explicat.**

Si us està costant gestionar la distància amb la vostra parella, si us sentiu més angoixats/des de l'habitual o si necessiteu consell sobre com afrontar el confinament, podeu escriure de manera anònima al nou consultori de Confinats. **Una persona experta resoldrà els vostres dubtes gratuïtament.**

[consultori]5[/consultori]

```
[playbuzz](function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=id;d.js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','playbuzz-sdk'));
```

[/playbuzz]Cargando…

Versió sense playbuzz

17 anys

Doncs només discutim perquè es pensa que no la vull o voldré veure i és horrible estar malament. Que acabi ja el confinament.

15 anys

Jo directament no em comunico perquè abans del confinament em van dir que li agradava a un noi amb el que he quedat alguns cops. No paro de pensar en ell, però ell ni em parla.

15 anys

Fa molt poc que tinc nòvio, és de les meves primeres relacions i estic súper pillada d'ell. És una merda que just ara estiguem passant per tot aquest rollo. És horrible no poder estar amb la persona que t'agrada i menys quan portes tant poc temps i et fa tanta il·lusió. Tot i això, estem parlant contínuament i no parem de donar-nos ànims i dir-nos coses boniques. M'he posat a plorar varies vegades perquè el trobo molt a faltar i estic tot el dia pensant en ell i recordant moments que hem viscut junts.

16 anys

El meu crush m'he bloquejat per parlar-li massa crec...quan surti de casa no el podré ni mirar a la cara.

16 anys

Tinc parella des de principis de curs, i no estic acostumada a no veure'l ja que ens veiem pràcticament cada dia. Fa 2 dies va fer els 18 i no vaig poder estar al seu costat. Tinc un conjunt de ràbia, impotència i pena, en alguns moments m'agafa bajon i ploro. Ens intentem mantenir forts i consolar-nos entre els dos fent una videotrucada al dia...

16 anys

Doncs la veritat és que ens hem distanciat molt i jo ja no tinc les mateixes ganes d'estar amb ell que abans i he descobert coses d'ell que no sabia i la veritat és que no vull a algú així en la meua vida. Però una part de mi encara vol seguir perquè en el fons l'estimo.

20 anys

Ho vaig deixar amb la meua parella just dues setmanes abans del confinament. Seguia quedant amb el seu grup d'amics, així que ens veiem i semblava que podíem tornar. Després d'aquesta situació i tants dies sense veure'ns, dubto que quan tornem a veure'ns em segueixi trobant a faltar. Em fa cosa que només em vegi com a amiga.